

The background of the page is a soft, yellowish-green illustration of a forest. On the left, a man with a mustache, wearing a light blue shirt and brown trousers, is climbing a large tree. On the right, a large brown bear stands upright, looking towards the center. In the foreground, a man in a brown jacket and dark pants lies face down on the grass. The overall style is simple and illustrative.

ورچی پاونہ کراو

وہرگیڑانی تہ فارسییہ وہ

حہمہ عہباس

وہزارہتی رۆشنییری

خاوهنی ئیمتیاز: وەزیری رۆشنییری

سەرنووسەر: نیان ئەحمەد

زنجیرە کتیب: ۲۹

ناوی کتیب: ورچی ڤاونه کراو

وەرگیڕانی: حەمە عەباس

دەرھینانی ھونەری: ئاسۆ خالید

وینەکان: مەریوان سەلیم گەلالی

پیتچنین: حەمە عەباس

ھەلەچن: سیقان تەھا

سەرپەرشتیاری چاپ: عەبدولقادر عەلی مەردان

ژمارە سپاردن: (۹۲۵)

چاپ: یەكەم ۲۰۰۷ - ھەولیر-

چاپخانە وەزارەتی رۆشنییری

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: (۵۰۰) دینارە

زنجیرە کتیبی مندالان لەسەر ئەم سائتە بخوینەو:

www.geocities.com/kitebi_mindalan

کلاو فرۆش

پیاویک هه‌بوو به‌هۆی کلاو فرۆشتنه‌وه بژۆی خۆی دابین ده‌کرد.

رۆژیکیان بیستی که له‌شاریکدا کلاو ره‌واجیکی زۆری هه‌یه، بۆیه هه‌موو ئه‌و پارهی‌ه‌ی که هه‌یبوو به‌ کلاوی داو به‌ره‌و شاره‌که به‌ریکه‌وت.

چه‌ندین رۆژ رۆیشت تا گه‌یشته‌ نزیکي شاره‌که، دارستانیکی خۆش له‌ نزیك شاره‌که‌بوو، کابراش زۆر ماندوو بوو، بریاریدا له‌ویدا پشوویک بدات.

کلاو فرۆش له‌ خه‌و دا‌بوو که به‌ده‌نگیک له‌خه‌و هه‌لسا، به‌سه‌رسامیه‌وه ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری خۆی کردو چاوی به‌ کیسه‌ی کلاوه‌که‌ی که‌وت که کرابوووه کلاوه‌کانیش نه‌ما‌بوون.

کابرا دلی داخو‌رپاو ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری خۆی کرد به‌لکو که‌سیک ببینی، به‌لام که‌سی نه‌بینی.

له‌ناکاو ده‌نگیکی له‌سه‌ر سه‌ری خۆیه‌وه گۆی لی‌بوو، سه‌ری بل‌ند کردو له‌ سه‌رسامیان ده‌می به‌ش بووه‌وه، چونکه کلاوه‌کانی ئه‌و له‌سه‌ر سه‌ری مه‌یمونه‌کان بوون.

کابرا به‌ نیگه‌رانیه‌وه به‌ردیکی بۆ مه‌یمونه‌کان هاو‌یشت ئه‌وانیش به‌ قیژه‌و هاوار با‌زیان دایه سه‌ر لقه‌کانی دیکه‌وه.

کابرا که له‌م رووداوه‌دا زه‌ره‌ریکی زۆری کردبوو نه‌یده‌زانی چی بکات، چونکه هه‌لگه‌ران به‌سه‌ر داره‌کانیشدا هه‌یج سو‌دیکی نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی مه‌یمونه‌کان هه‌لده‌هاتن.

به خه مبارییه وه نه فره تی له به ختی خۆی ده کرد.
پیره میژدیک به ویڤا تیده په پی، کابرای کلاو فروشی به خه مبارییه وه
بینی و لئی پرسى:
تو ده لئی خه لکی ئیره نیت! ئه وه بوچی ئه وه نده خه مباری؟
پیره میژد کاتی به سه رهاته که ی بیست،
پینگوت: چاره ی ئه مه ئاسانه، ئایا تو کلاوی دیکه ت هه یه؟
کابرای کلاو فروش کلاوه که ی خۆی له سه ر سه ری داگرت و دایه
پیره میژده که.
پیره میژد کلاوه که ی خسته سه ر سه ری خۆیو وه ک مه یموونه کان

چەند جار يک قیژانديو دواتر کلاوهکەي لەسەر سەری خۆی هەلگرت
 و لە هەوادا سورانديو دواتر فرییدایە سەر زەوی.
 کابرای کلاو فرۆش ئەمەي زۆر بەلاوه سەیر بوو، بەلام دواي
 ماوهیەکی کەم مەیموونەکانیش لاسای پیرەمیژدەکەیان کردەوهو
 ئەو کلاوانەي لەسەریانبوو فریاندایە سەر زەوی.
 کلاو فرۆش بە دلخۆشیەوه کلاوهکانی کوکڕدەوهو سوپاسی
 پیرەمیژدی کرد بەرامبەر بەو تەگبیرو چارەسەرە گونجاوهی کە
 بەبیری داهااتبوو، هەر بۆسوپاس کردنی پیرەمیژد کلاویکیشی بە
 دیاری پیشکەشی کردو بە ریگای خۆیدا رویشت.

که رویشکی زیره ک

که رویشکی زیره ک له
دارستانیکی سهوزه لآن و جواندا
ده ژیا، پیره گورگیک و ریوییه کی
به دیره فتاریش هه میشه نه خشه ی
ئه وه یان ده کیشا که که رویشکه که
راو بکه ن، به لام هیچ کاتی
تیندا سه رنه ده که وتن، روژیک
ریوی فیلباز به گورگی گوت:
من نه خشه یه کی چاکم هه یه و

ئه مجاره یان ده توانین که رویشکه که راوبکه ین. گورگ گوتی: چ
نه خشه یه ک؟

ریوی گوتی: تو برو ناو دارستان و له وشوینه ی که قارچکه
ژه هراویه کان ده روین خوت وا نیشانده که مردووی، منیش ده چمه
لای که رویشک و پیی ده لیم که تو مردووی، کاتی که رویشکه که
دیته لات تا بتبیینت، تو لیی راپه ره و بیگره، گورگ به مه رازی بوو
و چوو هه مان ئه و شوینه ی که ریوی بوی ده ستنیشان کردبوو،
ریویش چوو لای مالی که رویشک و دهستی به شیوه ن و گریان
کرد، به ده نگیکی به رز به که رویشکی گوت:

ئه گهر ده زانی چ به لایه کم به سه ر هاتوو ه!! هه روه ها له سه ر شیوه ن و
گریان به رده وام بوو و گوتی: دوینن شه و براده ره خوشه ویسته که ی

من پیره گورگ به هه‌له قارچکه ژه‌هراوییه‌کانی دارستانی خواردوو‌ه و مردوو‌ه، ئە‌گەر باو‌ه‌ریش ناکه‌ی خۆت بچۆ بیبینه، هه‌ر به‌م شیوه‌یه که خۆی نار‌ه‌حەت نیشان دەدا له‌وئ دوور‌که‌وته‌وه، که‌رویشک به‌م هه‌واله‌ دل‌خۆش بوو، له‌دلی خۆیدا گوتی: با بچم بزانه‌م باس و خواس چیه!

چوو‌ه ئە‌و شوینه‌ی که قارچکی ژه‌هراوییه‌ی لیده‌پویتی، له‌پشت ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ ته‌ماشای کرد، بینی پیره‌گورگ له‌سه‌رپشت که‌وتوو‌ه و هیچ ناجولیت، به‌دل‌خۆشیه‌وه‌ گوتی له‌ شه‌ری ئە‌م گورگه‌ نار‌ه‌سه‌نه‌ ده‌ربازمان بوو، ویستی لێی بچیته‌ پیش و له‌ نزیکه‌وه‌ بیبینیت، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نه‌وه‌ک له‌پشت ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ بیته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌دلی خۆیدا گوتی: ئە‌گەر زیندوو بیت چی بکه‌م؟ ئە‌وه‌کاته‌ ده‌مکاته‌ پارویه‌ک و قووت‌م ده‌دات، باشتره‌ پاریزی لێ و‌ه‌رگرم و دل‌نیابم له‌وه‌ی که بیگومان مردوو‌ه، بۆیه‌ له‌پشت ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ به‌ ده‌نگی‌کی بلند، به‌جۆریک که گورگه‌که‌ گویی لیبیت گوتی: باو‌کم پێی گوتووم

گورگ که دهمریت دهمی دهکاتهوه، بهلام پیرهگورگ دهمی داخراوه، گورگ که ئهمه ی بیست ورده وردهو لهسه رهخۆ دهمی کردهوه، تا باوه پ به کهرویشکه که بینئ که مردووه، کهرویشک که زۆر بهوردی چاودیژی دهمی پیرهگورگی دهکرد، ههستی به جولانی دهمی پیرهگورگه که کردو تیگه یشت که گورگ زیندووه، دواتر به دهنگیکی بلند هاواری کرد: ئهی گورگی نارهسه ن تو ئه گهر مردوی چۆن دهمت دهجولینیت؟! ههسه ههسه دیسان فروفیلی ئیوه سهری نهگرت، ئهمه ی گوت و به خیرایی لهوی دوورکهوتهوه.

ورچی راونه کراو

دوو راوچی به ناوی ئالفریډو ئاگۆست به نزیکي دارستانیکا
تیده پهرین تا به ههوارگه یه ک گه یشتن.
ئو ههوارگه یه له نزیک دارستانیک بوو که ورچیکی گه وره ی تیدا
ده ژیا. راوچییه کان ته ماشایان کرد هه موو خه لک باس له لاشه ی
گه وره ی ورچه که و پیسته به نرخه که ی ده که ن، که تائیستا هیچ
راوچییه ک نه ی توانیوه راوی بکات.

ئاگوست گوتى:

ئىمە دوو كەسىن، دەتوانىن بە ماوھىەكى كەم پراوى بىكەين.
سەرلەبەيانىنى پوژى دواتر ھەردووكيان چوونە دارستان، بەلام
ھەرچەندەى گەران و سوپان ھىچ سەرو سوراغىكى ورچەكە نەبوو،
دەتگوت بوته ئاوو زەوى ھەلى لووشىو، دواتر گەرانەوہ مالەوہو

چهند روژیک به مجوره تیپه ری. ئەم ږو داوه ههفته یه ک دريژهي کيشاو ئەوانيش له و هه وارگه يه دا مانه وه و هه رچي خوارديکي که پيوستيان بوو له خاوهن ماله که يان و هه رده گرت و پييانگوت: که ورچه که مان راوکرد، پيسته که ي ده فرۆشين و پارهي جيگاو خوارده نه کانمان ده دهين.

ئەم دوو ږاوچييه له خۆبايييه له خه يالي خوياندا پيستي ورچه که يان فرۆشت. به لام ئەوکاته ي که ورچه که يان بيني وره يان به ته واوي له ده سندا، چونکه ئەو ورچه له فيليش گه وره تر بوو، ده تگوت کيويکه و ده جوليته وه.

ئالفريد که له ترسان تفهنگه که ي له ده ست که وته خواره وه و به سه ر دره ختيک هه لگه ږا، به لام ئاگوست که ده رفه تي ئەوه ي نه بوو به سه ر دره ختا هه لگه ږي، خوي مراندو له سه ر زه وي راکشاو هه ناسه ي له خوي ږي.

ورچه که که ده ستي نه ده گه يشته ئالفريد، به ره ولای ئاگوست رويشت و لووت و گوياکاني بو نکرد، کاتي وايزاني مردوه له وي دوور که وته وه.

ئاگوست به ترس وله رزه وه له سه ر زه وي هه لسايه وه و ئالفريدش له دره خته که هاته خواره وه.

ئالفريد هه وليدا خوي به ترساو نيشان نه دات به فيزيکه وه به ئاگوستي گوت: ورچه که چي به گويدا چرپاندي؟

ئاگوست ته ماشايه کي براده ره که ي کردو گوتي: ورچه که پي گوتم: تائه و کاته ي که ورچت نه کوشتوه، پيسته که ي مه فرۆشه.

پشیلە و ریوی

پشیلە یەك گەیشتە ریوی یەك، پشیلە كە وایدەزانی ریوی ئازەلیکی
وشیارو زیرەكە، سلاوی لیکردو پینیگوت ئەحوالت چۆنە؟
ریوی لەخۆبایی تەماشایەکی کردوگوتی: ئەی بیچارە! پراوچی
مشکان! چۆن ویرات ئەحوالی من بپرسیت؟ ئەری تۆ چ شتیك
دەزانیت؟ چەند هونەرت هەیه؟
پشیلە بەشەرمەو هە گوتی: من یەك هونەرم هەیه.
ریوی پرسی: چ هونەریك؟
پشیلە گوتی: كاتی كە سەگەكان دوام دەكەون دەتوانم لەسەر

داران باز بدهم و گیانی خوّم رزگار بکهّم. ریوی پیکه‌نی و گوتی:
 هەر ئه‌وه‌نده؟ به‌لام من سهد هونه‌رم هه‌یه، دلم پیت ده‌سووتی و
 دهمه‌وی فیرت بکهّم که‌چۆن پووبه‌پووی سه‌گه‌کان ببیته‌وه.
 له‌وکاته‌دا راو‌چیه‌ک به‌ خو‌یو سه‌گه‌کانیه‌وه گه‌یشه‌ جی، پشیله
 یه‌کسه‌ر چووه سه‌ر دارو هاواری کرد خیراکه جه‌نابی ریوی. تا
 ریوی ویستی کاریک بکات، سه‌گه‌کان گرتیان.
 پشیله هاواری کرد: جه‌نابی ریوی ئیوه به‌ سهد هونه‌ره‌وه دیل
 کران؟ ئه‌گه‌ر وه‌ک من ته‌ن‌ها یه‌ک هونه‌رت هه‌بووایه‌و ئه‌وه‌نده له‌خۆت
 بایی نه‌بوویتایه، ئیستا‌که دیل نه‌ده‌بووی.

ماری چل سہر

له ولاتىكدا دوو مار دھڙيان، يه كينكيان چل سهر و يه كلكى هه بوو،
ئەويتريان يهك سهر و چل كلكى هه بوو. پوڙى له پوڙان ئاگرىكى
گه وره له شوينه كه ياندا كه و ته وه، ماري يهك سهر تا له توانايدا بوو
هه لات، به لام ماري چل سهر له شوينى خوى نه جولايه وه، ماري يهك
سهر له كاتىكا كه هه لده هات ئاورىكى بو دواوه دايه وه و گوتى:

- هوى برادر بوجى وا مات و مه لولول راوه ستاوى؟ وهره با
هه لبيين و خومان دهرباز بكه ين، ئەگينا له ناو ئاگردا ده سووتين.
ماري چل سهر كه نه يده توانى له شوينى خوى بجوليت، وه لامى
دايه وه:

- ئەگەر بمتوانيبايه تائىستا هه لاتبووم، به لام داخه كه م سهره كانم
به يه كه وه ناگونجىن و هه ندى له سهره كانم ده يانه وى به ره و خوار
بروين و هه ندى كيشيان به ره و خوره هه لات و هه ندى كيان به ره و خورئاو او
هه ندىكى تريش به ره و ژور، هه وت هه شت دانه شيان به هيچ جورىك
نايانه وى بروين و ده لىن ئاگره كه بوخوى داده مركىته وه، به كورتى
سهره كانم به يه كه وه ناگونجىن و منيش ناتوانم بو هيچ لايهك برؤم.
ماري چل كلك و يهك سهر كاتى گويى له م قسه يه بوو گوتى:
(كه واته من پوڙيشتم) و له ئاگره كه دوور كه و ته وه، به لام ماري چل
سهر به هيچ ئەنجامىك نه گه يشت و هه ر له ناو ئاگره كه دا مايه وه تا
ئەو كاته ي سوتاو مرد.

که رپیاو

پیاویکی چاوچنۆک هه بوو، ئاماده بوو هه رشتیک بکات به مهرجیک بریک پارهی دهستکه ویت، رۆژیک به تهنا له ژووره کهی دانیشتبوو، نانیک و ههندی په نیرو سه وزهی له بهردهم بوو، له وکاته دا ژنیکی نه ناسیاو به ژوور کهوت، کابرا خیرا نان و په نیرو سه وزه کهی شاردهوو به توور په ییه وه پی گوت: چیت دهوی؟ ژنه که هیلکه یه کی زیړی له ناو زه میله کهی دهر هیناو گوتی: دههوی زیړت بدهمی.

